

مخالفت با ساخت تندیس سردار

نرجس سلیمانی، رئیس کمیسیون نظارت شورای شهر تهران دیروز به ساخت بنای یادمان سردار سلیمانی در پارک جنگلی چیتگر واکنش نشان داد. او در این باره گفت: «هر نوع فعالیت ساختمانی را در زمینی که مالکیت آن محل مناقشه باشد و سازنده و بهره‌بردار پروژه، همچنین محل هزینه ساخت پروژه کاملاً روشن نباشد، از اساس به‌صلاح نمی‌دانم.» این هفته خبری درباره ساخت‌وساز بزرگ مقیاس در محوطه پارک جنگلی چیتگر و قرار است موزه‌ای به نام سردار سلیمانی در این محل ساخته شود که از دوره مدیریت شهری پنجم کلنگ آن به زمین شده است اما به گزارش آکو ایران، دیروز نرجس سلیمانی، رئیس کمیسیون نظارت شورای شهر تهران در پاسخ مکتوب به این پرسش که: «پس از شهادت سردار سلیمانی نمادهایی از ایشان در نقاط مختلف بنا شده، اما به‌تازگی مشخص شده در دوره گذشته مدیریت شهری قرار بود در بخشی از پارک جنگلی چیتگر بنایی به نام موزه سردار سلیمانی بنا شود. از نگاه شما به عنوان یکی از فرزندان ایشان چنین اقدامی که احتمال دارد با مسائل زیست‌محیطی تلاقی پیدا کند، مورد تأیید یادگاران سردار است؟» نوشته است: «تمایل خارج از عرف به ساخت سردیس، تندیس و دیگر اشکال مجسمه‌سازی به‌صورت واقع‌گرایانه است، با قوت و بدون تردید شهید سلیمانی نه تنها تندیس‌گری از خود را جایز نمی‌دانست بلکه نسبت به صرف هزینه برای تصویرگری جسم مادی اش پریشان و ناراحت نیز بود، اگر استفاده از ظرفیت محبت و مودت مردم در جهت تقویت ساختارهای هنری جامعه را کنار بگذاریم هیچ دلیلی برای تکرار صورتگری سابعدهی از شهید سلیمانی قابل دفاع نیست.» او ادامه داده است: «درباره محل یادبود و موزه هم در صورتی که در اسناد بالادستی محل مذکور برای چنین دست‌طرح‌هایی اختصاص داشته است، ساخت آن را در این محل جایز می‌دانم و اگر زمین و فضای اختصاص یافته فاقد امکان‌سنجی مناسب یا موجب مداخله در وضعیت اکوسیستم محلی و به‌طور خلاصه زیست‌بوم پارک چیتگر باشد، ادامه این امر را از اساس امری خطا و دور از روش و منش شاگرد مکتب خمینی کبیر، سرباز ولی فقیه و سرباخه از جمند ملت می‌دانم.»

جبران کم‌بارشی‌های اخیر

سحر تاج‌بخش‌مسلمان، رئیس سازمان هواشناسی کشور گفته است که به‌طور میانگین از ابتدای فروردین‌ماه تاکنون بیش از ۸۳ میلی‌متر بارش در کشور ثبت شده که نیمی از آنها در سه هفته نخست اردیبهشت‌ماه دریافت شده است. این بارندگی‌ها سبب شد تا سه حوضه از ۶ حوضه آبریز اصلی کشور از کم‌بارشی خارج شود و میانگین بارش آنها به محدوده نرمال برسد. او ادامه داد: «میزان بارش کشور از ابتدای سال زراعی تاکنون اندکی بیشتر از ۲۰۰ میلی‌متر بوده که فقط سه درصد کمتر از شرایط نرمال در این موقع از سال است؛ این کمترین کسری بارش کشور در حدود چهار سال اخیر نسبت به بارش یک سال آبی است.» او ادامه داد: «از ابتدای بهار تاکنون نزدیک به ۱۵ سامانه بارشی مؤثر و قوی، کشور را فرا گرفته و بارش‌های قابل‌توجهی در برخی پهنه‌ها به همراه داشته که این بارندگی‌ها سهم زیادی در جبران کم‌بارشی‌های پاییز و زمستان گذشته داشته است.»

بررسی کارشناسان شهری درباره پارک‌های جنگلی تهران نشان می‌دهد

خشکاندن عمدی ۱۶ هزار درخت

سارا سبزی
خبرنگار گروه جامعه

هر روز یک خبر تازه درباره فضای سبز و درختان تهران؛ از پرونده ساخت‌وساز در پارک‌های قطریه و لاله تا آمارهایی از درآمد شهرداری از قطع درختان و توقف ساخت‌وساز در باغ گیاه‌شناسی. خبرهایی که تنها در دو ماه منتشر و موجب شدند موضوع حفاظت از باغ‌ها و فضاهای سبز تهران بیشتر از همیشه شنیده شود. حالا کارشناسان و مسئولان پیشین مدیریت شهری می‌گویند، در خیلی موارد درختان تهران عامدانه خشکانده شده‌اند و ساخت‌وسازهای دیگری در فضاهای سبز تهران انجام شده که چندان خبری نشده است. این کارشناسان در نشست «پرونده باغات و فضاهای سبز شهر تهران» که در نگارخانه پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران برگزار شد، از اطلاعات جدیدی در این باره گفتند و به عملکرد شهرداری تهران در دوره اخیر انتقاد کردند. یکی از این اطلاعات را محمد متینی‌زاده، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور در این نشست اعلام کرد؛ از جمله ساخت مسجدی در پارک مجاور ترمینال شرق در خیابان دماوند منطقه ۴ تهران، مرکز فرهنگی امام رضا در پارک تقاطع خیابان انقلاب و نامجو که فضای سبز تبدیل به مرکز فرهنگی شده است. مؤسسه خیریه امدادگران عاشورا در پارک افاقیا، در خیابان رسالت تهران نیز از موارد دیگر به‌شمار می‌رود.

یکی از مراکز که متینی‌زاده به آن اشاره می‌کند، مجتمع مذهبی - فرهنگی امام رضا است که بررسی هم‌میهن نشان می‌دهد، ۱۷ مهرماه سال ۱۳۹۰ در منطقه ۷ تهران به بهره‌برداری رسید. این مجتمع ۵۸۰۰ متر مربعی که در خیابان انقلاب، نبش خیابان شهید نامجو (گرگان) واقع شده، شامل دو طبقه پارکینگ، سه طبقه ساختمان اداری و بخش‌هایی مانند مسجد، صحن، آمفی‌تئاتر، کتابخانه و یک سالن برای فعالیت‌های رایانه‌ای است. همان زمان هم معماری مدرن این مسجد بحث‌برانگیز شده بود. تصاویری ماهواره‌ای نشان می‌دهد که تا سال ۱۳۸۹ در این تقاطع پارکی وجود داشته و این مجتمع در محل همین پارک ساخته شده است. ساختمان دیگر مربوط به دفتر مرکزی مؤسسه خیریه امدادگران عاشورا در پارک افاقیا، واقع در خیابان رسالت تهران است که گفته می‌شود، سال ۱۳۸۱ تاسیس شده است و در ۳۰ استان شعبه دارد. مقایسه تصاویر ماهواره‌ای محل ساخت این مؤسسه در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۴۰۲ نشان می‌دهد که این مؤسسه در میان این پارک بنا شده و تعداد درختان قطع شده مشخص نیست.

متینی‌زاده به مسجدی در کنار ترمینال شرق تهران هم اشاره کرد که در پارک مجاور این ترمینال ساخته شده؛ نام نزدیک‌ترین مسجد به این پارک «حضرت خدیجه (س)» است که سال ۱۳۹۱ کار ساخت آن آغاز و در سال ۹۶ به پایان رسید. در زمان ساخت این مسجد اعلام شده بود که نمازخانه پایانه شرق تهران، کفاف نیاز مسافران این ترمینال به نمازخانه آن را نمی‌دهد و به همین دلیل اهالی هیئت‌محبان آل‌یاسین (ع) در شرق تهران، در سال ۱۳۹۱ کار ساخت را درست روبه‌روی این پایانه آغاز کردند.

در این نشست نمایندگان از دانشگاه و شورای شهر سابق و فعلی از جمله مهدی عباسی، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای تهران، علی اعطا، عضو شورای شهر پنجم تهران، محمد متینی‌زاده، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، هادی جابری مقدم، استاد شهرسازی دانشگاه تهران و حسن دارابی، عضو هیئت علمی دانشکده محیط‌زیست دانشگاه تهران حضور داشتند و روند این اتفاقات را بررسی کردند.

در جویابه شرکت توسعه صنایع آب و نیروی ایران به گزارش هم‌میهن عنوان شد:

سد چشمشیر سرافراز در آزمون آبدگیری

بازتاب

کیفیت مطلوبی نیست اما آوردهای سیلابی که حجم عمده آوردهای رودخانه زهره را شامل می‌شود، دارای کیفیت بسیار مطلوبی است که متأسفانه تا قبل از احداث سد، بخش عمده آن به خلیج فارس می‌ریخته است (دلیل این امر شدت بالای سیلاب و مدت کوتاه آن است). با احداث سد، این آب با کیفیت ذخیره شده و باعث بهبود وضعیت رودخانه در پایین‌دست سد شده است. در سال ۱۴۰۲، تقریباً اکثر ایام سال دبی ورودی به مخزن سد چشمشیر حدود ۶ متر مکعب بر ثانیه بوده است و این امر به واسطه عدم نزولات جوی مناسب بود است که حتی شامل پاییز و زمستان سال ۱۴۰۲ نیز می‌گردد، اما به برکت وجود سد چشمشیر و مقدار آب ذخیره‌شده در زمستان سال ۱۴۰۱، مقدار آب رهاسازی شده برای پایین‌دست همواره بیش از ۱۰ متر مکعب بر ثانیه و با کیفیت EC حدود ۲۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر بوده است. لازم به ذکر است در صورت عدم وجود سد، دبی در محل سد چشمشیر به ۶ متر مکعب بر ثانیه و آن به حدود ۳۵۰ میکروموس بر سانتی‌متر می‌رسید که پس از عبور از زون شوری‌زایی پایین‌دست سد، به مقادیر فراتر از ۶۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر نیز می‌توانست برسد. اما با وجود سد، ضمن رهاسازی مقادیر بیشتر آب برای پایین‌دست، EC آب پس از عبور از زون شوری‌زایی به حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر رسیده است. همچنین در زمستان با توجه به نیاز آبی اراضی کشاورزی پایین‌دست، در چند مرحله با ایجاد سیلاب‌های مصنوعی که دبی‌های تا ۸ برابر مقادیر ورودی سد بوده است اراضی کشاورزی زبیدن و هندبجان سیراب گشته و کشاورزان را از خطر خشکسالی سال ۱۴۰۲ رهایی بخشیده است. مطالعات شرکت مهندسی مشاور سامان آب سرزمین در

نکتمس: دانشگاه خیرنگاران

که نتوانیم از داشته‌های سبز خود حفاظت کنیم، احیا و توسعه معنا ندارد.» او ادامه داد: «وقتی درخت به سن بلوغ خود می‌رسد نیاز به حفاظت بیشتری دارد و به‌هیچ‌وجه به جملاتی که اخیراً گاهی گفته می‌شود که یک درخت را قطع کنیم و جای دیگری بکاریم، نباید توجه کرد؛ چون اصلاً جایگزینی نداریم.» متینی‌زاده با اشاره به نقشه فضای سبز شهر تهران گفت که سطح فضای سبز در کلانشهرهایی که هزاران مسئله در موضوعاتی مثل آلودگی هوا، ترافیک و گردوغبار دارند، نمی‌تواند گواهی بر کافی بودن آن باشد و ما معتقدیم که این سطح به‌هیچ‌وجه کافی نیست.

سخنران اول این نشست محمد متینی‌زاده، عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور بود؛ او به‌عنوان یکی از منتقدان رویه فعلی مدیریت شهری درباره مدیریت فضای سبز تهران و باغات آن گفت که هیچ گسترشی قبل از حفاظت از فضای سبز نباید رخ دهد: «ما درباره برخورد با طبیعت منابع طبیعی و محیط‌زیست موضوعات مختلفی مانند توسعه، احیا، بهره‌برداری، تغییر کاربری و تغییر ماهیت و حفاظت روبه‌رو هستیم، اما اصلی‌ترین راهبرد در برخورد با همه این موضوعات، حفاظت است و چاره‌ای به غیر از آن نداریم و هر چه در برابر آن قرار گیرد اشتباه است. تا زمانی

بخش کشاورزی پایین‌دست نشان می‌دهد که سطوح زیر کشت در تابستان ۱۴۰۲ یعنی سال پس از آبدگیری نسبت به زمان مشابه در سال پیش از آبدگیری بهبود چشمگیری داشته است.

۲- سازند میشان و گچساران: در قسمتی از متن مذکور به انحلال و خرد شدن سازند میشان اشاره شده که باید گفت کارشناسان مجرب داخلی و بین‌المللی، مقادیر و پارامترهای سنگ در این سازند را مناسب برای اجرای سد دانسته و اینکه شخصی غیر کارشناس استدلال به خرد شدن این سازند نماید در فضای مهندسی و فنی بیشتر شبیه به یک لطیفه است. به‌شکوهانه هزاران صفحه مطالعه و آزمایشات فراوان مکانیک سنگ و ژئوتکنیک سد احداث گردیده است و عملکرد سد، با گذشت بیش از یک‌سال از آبدگیری مؤید مطالعات و کیفیت اجرای آن می‌باشد.

۳- هیدرولوژی: در جایی از متن کارشناس مذکور به پرشدگی مخزن اشاره نموده است و این امر را منفی جلوه داده است. باید گفت حجم آب ذخیره‌شده در پشت سد به میزان بارندگی و نزولات جوی بستگی دارد و همانطور که همه می‌دانند در سال ۱۴۰۲، کشور با شرایط خشکسالی و کاهش شدید بارش‌ها مواجه بوده است. با این اوصاف حجم آب ذخیره‌شده در پشت سد که عمدتاً ناشی از سیلاب‌های سال ۱۴۰۱ بوده است، باعث گردید از بحران خشکسالی در سال ۱۴۰۲ اراضی کشاورزی پایین‌دست سد به سلامت عبور نمایند. از ابتدای مهرماه سال ۱۴۰۲ تا انتهای آن سال، میزان آورد در محل سد چشمشیر به جهت خشکسالی حدود ۲۰۰ میلیون متر مکعب بوده است که خوشبختانه تنها در هفته اول فروردین‌ماه ۱۴۰۳، همین مقدار آب یعنی ۲۰۰ میلیون متر مکعب آب که می‌توانست در صورت عدم وجود سد به خلیج فارس ریخته و از دسترس کشاورزان خارج شود، در پشت سد ذخیره گردیده است. همچنین مجموع آورد فروردین‌ماه و ۱۵ روز اردیبهشت‌ماه سال ۱۴۰۳، حدود ۴۰۰ میلیون متر مکعب بوده است (۲ برابر ۶ ماه دوم سال ۱۴۰۲). مجدداً تأکید می‌گردد، در صورت عدم وجود سد حجم عمده این مقادیر به خلیج فارس می‌ریخت و از انتفاع بخش کشاورزی خارج می‌شد. اهمیت این مطلب وقتی بیشتر نمایان می‌شود که در نظر